
Doroczne konwenty Wielkiej Łoży Narodowej Polski (1998, 1999)

Ars Regia 7 - 8/13 - 14, 271

1998 - 1999

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KRONIKA

DOROCZNE KONWENTY WIELKIEJ ŁOŻY NARODOWEJ POLSKI (1998, 1999)

4 kwietnia 1998 roku oraz 26 czerwca 1999 roku, w siedzibie Wielkiej Łoży Narodowej Polski w Warszawie, odbyły się doroczne walne posiedzenia delegatów polskiej obediencji regularnej. Na pierwszym z nich, pod młotkiem obranego w poprzednim roku na trzyletnią kadencję Wielkiego Mistrza, Brata Janusza Maciejewskiego, delegaci pięciu warsztatów krajowych wybrali nowe Wielkie Światła i Wielkich Urzędników. Funkcję Wielkiego Namiestnika objął, w wyniku głosowania jawnego, dotychczasowy Wielki Sekretarz, Brat Tadeusz Cegielski (był Wielkim Sekretarzem od „obudzenia” Wielkiej Łoży w grudniu 1991 r.; wcześniej pełnił funkcję sekretarza łoży „Kopernik”). Równocześnie konwent postanowił, iż Brat Cegielski będzie jedynym Wielkim Namiestnikiem (wcześniej godność tę sprawowali Bracia Włodzimierz Lengauer i Marek Złotek Złotkiewicz). Zadania „szefa rządu” obediencji, czyli Wielkiego Sekretarza powierzono Bratu Markowi Złotkiewiczowi; po raz ósmy stanowisko Wielkiego Mówcy objął Brat Hubert Janowski.

Czerwcowy konwent 1999 roku, połączony z rodzinnym piknikiem w Konstancinie pod Warszawą, przedłużył kadencję obranego w roku poprzednim Wielkiego Warsztatu do końca 1999 roku.

Redakcja

WIELKA ŁOŻA NARODOWA POLSKI POWRACA DO SWEJ HISTORYCZNEJ SIEDZIBY

Dzięki życzliwości właściciela posesji i ofiarności członków WLNP polska obediencja regularna mogła jesienią 1999 roku powrócić do swej historycznej siedziby w Warszawie, przy ulicy Lekarskiej. Łoża Matka Polski zbierała się tu zarówno przed jak i po wojnie; do legendy przeszły odbywane przez trzy dziesięciolecia (1961 – 1991) spotkania konspiracyjnego „Kopernika”. Jak żartobliwie wspominał pierwszy Wielki Mistrz odrodzonej Wielkiej Łoży Narodowej, Brat Tadeusz Gliwic (1907 – 1994), Lekarska nazywana była przed wojną „ulicą Masońską, jako że mieszkali tu sami wolnomularze i tylko jeden lekarz, wybitny pediatra prof. Mieczysław Michałowicz – też zresztą mason”.